

Socialudvalget
SOU alm. del - Bilag 44
Offentligt

Formand for Socialudvalget
Att.: Pia Kristensen
Medlemmer af Socialudvalget,
Christiansborg

29. oktober, 2005

Lighed for alle

Efter den senere tids debat omkring lighed og ulighed tager jeg nu bladet fra munden og ser mig nødsaget til at blande mig. Dette på baggrund af det brev socialministeren har skrevet til foreningen "Hjernebarnet", hvor der bliver lagt op til at forsøgsordningen jv. § 138 i serviceloven forbliver i sin nuværende form. Som en forsøgsordning, hvor kommunerne selv afgør om de vil bevillige støtte til familier, der ønsker at genoptræne deres hjerneskadede børn.

Forsøgsordningen har kørt over flere år nu, der er foretaget en evaluering af familiernes trivsel, der er mundet ud i rapport, der på flere punkter konkluderer, at familierne og børnene trives med genoptræningen i hjemmet. Hvorfor så fortsætte denne forskelsbehandling? At socialministeren gerne vil arbejde på at fremskaffe dokumentation for metodernes virkning, er kun forståeligt. Det kan jeg, som forældre, til en hjerneskadet dreng, kun tilslutte mig. Dog må det være mest fordelagtigt, hvis så mange som muligt deltager i en forsøgsordning, da grundlaget for at lave en videnskabelig undersøgelse derved bliver bedre.

Når en kommune selv kan afgøre om de vil give støtte til genoptræning bliver min retssikkerhed som borger og bruger af systemet væsentlig forringet. Jeg er prisgivet den enkelte kommunes holdning, ja endda den enkelte sagsbehandlers holdning, i forhold til mine valg. Tilmed er jeg meget sårbar overfor fejl i sagsgangen.

Da jeg for tre år siden valgte at genoptræne min søn, ansøgte jeg, Århus kommune om at komme med i forsøgsordningen. Jeg havde på daværende tidspunkt været i gang med genoptræningen i 6 måneder, hvilket var et krav fra kommunens side, og opfyldte ligeledes de andre opstillede krav.

På samme tidspunkt ansøgte fire andre familier, de fik bevilliget støtte og jeg fik afslag. Grunden dertil var et sagsbehandlerskifte og dennes mangelfulde indsigt i mine sagsakter. De korrekte oplysninger blev ikke videregivet til forvaltningen centralt, der behandlede ansøgningerne om deltagelse i forsøgsordningen. Afslaget på min ansøgning blev således givet på et forkert grundlag.

Sagsbehandleren har siden hen erkendt fejlen, men Århus kommune har ikke villet gå ind i sagen og har ikke ændret deres afslag på min ansøgning.

Det er meget utilfredsstillende og krænkende at blive behandlet sådan af et system, der har til opgave at støtte op om mig som borger til gavn for min søn. Afgørelsen på min ansøgning er blevet anket op gennem systemet og er nu til behandling hos Ombudsmanden.

Når jeg fortæller, at jeg er mor til en dreng med en hjerneskade, er manges reaktion, at det må da være hårdt. Det har jeg reflekteret over, men har måttet erkende, at der er noget andet, der er mere krævende. Det, der er hårdt, er den manglende forståelse og anerkendelse jeg møder i det nødvendige samarbejde med forvaltningen.

Man vælger ikke selv de udfordringer, der møder en igennem livet. Men man vælger selv, hvordan man vil håndtere dem. Min søn blev født efter en meget lang og kompliceret fødsel og formentlig skadet på grund af fødslen. Han har brug for træningen og jeg vil gerne være med til at støtte ham. Til det har jeg også brug for støtte, og jeg mener, at det er på tide at systemet går ind og tilbyder støtten til alle forældre, der ønsker at træne deres børn.

Jeg opfordrer hermed Folketingets Socialudvalg til at sørge for, at hjerneskadede børn, der trænes hjemme bliver tildelt et reelt tilbud om fuld støtte til optræningen.

Med venlig hilsen

Anette Nissen Knudsen
Visbjerg Hegn 50
8320 Mårslet